

Nota

Brugge, Blankenbergse Steenweg

Deel 2: Programma van Maatregelen

Inhoud

1	Administratieve gegevens	1
2	Gemotiveerd advies.....	2
2.1	<i>Datering en interpretatie onderzoeksterrein</i>	<i>2</i>
2.2	<i>Waardering archeologische vindplaatsen</i>	<i>3</i>
2.3	<i>Impactbepaling</i>	<i>3</i>
2.4	<i>Bepalingen van de maatregelen.....</i>	<i>3</i>
2.4.1	Kennispotentieel verder (voor)onderzoek.....	3
2.4.2	Volledigheid van het (voor)onderzoek	4

1 Administratieve gegevens

Algemeen

Naam site	Brugge, Blankenbergse Steenweg
Ligging	Blankenbergse Steenweg 350, 352, 354, 356, gemeente Brugge, provincie West-Vlaanderen
Kadaster	Brugge, Afdeling 8, Sectie K, Percelen 296B, 299D
Projectnummer BAAC Vlaanderen	2023-0863
Reeds uitgevoerd vooronderzoek	Bureauonderzoek (Archeologienota ID15256) Landschappelijk bodemonderzoek (2023G153) Proefsleuvenonderzoek (2023H66)
Bewaarplaats archief	Nvt

Actoren

Auteur	Nikki Zwitser, Ben Terryn en Leonard Dewaele
Betrokken actoren	Nikki Zwitser, Ben Terryn, Leonard Dewaele, Adonis Wardeh en Stijn Casselman
Betrokken derden	Nvt

Plangebied

Oppervlakte plangebied	12.232 m ²
Kartering gewestplan	Industriegebieden (code 1000)

Alle in dit document gebruikte plannen zijn afkomstig uit de catalogus van Geopunt Vlaanderen¹, tenzij anders vermeld.

¹ GEOPUNT VLAANDEREN 2023 – administratief, historisch, orthofotografisch

2 Gemotiveerd advies

2.1 Datering en interpretatie onderzoeksterrein

Algemeen kan uit de gedocumenteerde profielen geconcludeerd worden dat de bodem binnen het plangebied een zekere impact heeft gekend in het recente verleden door de verharding en bebouwing die aanwezig waren. In alle profielen die tijdens de proefsleuven werden gedocumenteerd en ook in de referentieprofielen tijdens het landschappelijke bodemonderzoek, komt naar voor dat de natuurlijke bodemopbouw niet intact is en dat de antropogene bouwvoor rechtsreeks gelegen is op de moederbodem. De overgang tussen beide wordt in de meeste gevallen gevormd door een overgangslaag die bestaat uit het natuurlijke materiaal vermengd met puin. Het natuurlijke materiaal bestaat bovenaan uit klei dat meer naar onder overgaat in zandige klei. Uit enkele profielen is duidelijk dat dit natuurlijke materiaal in laagjes is afgezet in een marien milieu, getuige het voorkomen van schelpmateriaal. Hieruit kan worden geconcludeerd dat het plangebied gelegen is ter hoogte van een dichtgeslibde getijdengeul en dat de bodem bestaat uit kreekruiggronden.

Het archeologische vlak werd steeds aangelegd in de top van de moederbodem. In de sleuven werden slechts een aantal sporen geregistreerd, waaronder enkele grachten en greppels. De meeste van deze sporen waren duidelijk recent van oorsprong en werden als zodanig geïnterpreteerd. Vier grachten hadden een oudere datering en werden meer in detail beschreven. Deze grachten kunnen op basis van hun algemene aard (vulling, aflijning, inclusies) en het feit dat enkele ervan mogelijk verbonden kunnen worden met perceelsgrenzen op de Atlas der Buurtwegen (midden 19de eeuw), zeer vermoedelijk gedateerd worden in de postmiddeleeuwse periode, vermoedelijk zelfs de Moderne Tijd.

Zoals in alinea 3.1.5 van het VvR beschreven, konden op enkele zones van het plangebied geen sleuven worden gegraven zoals gepland. Vooral de noordelijke zone met het nog te slopen gebouw en de zone in het oosten waar de onderdelen van de torenkraan lagen opgeslagen, zijn relatief groot. Toch kon op basis van het landschappelijke bodemonderzoek en het proefsleuvenonderzoek voldoende informatie verzameld worden om ook deze zones te interpreteren, er een archeologische verwachting voor op te stellen en het kennispotentieel te bepalen.

- De noordelijke zone met het nog te slopen gebouw is volledig bebouwd en verhard. Het gebouw heeft een gelijkaardige fundering en vloerplaat (ca. 30 cm dik) als het gebouw dat reeds werd gesloopt op het zuidelijke perceel. Er zijn geen aanwijzingen dat de bodemopbouw op dit perceel anders is dan op het zuidelijke perceel. Sterker nog, in de sleuven die tot tegen het gebouw werden gegraven (sleuven 11, 12, 13 en 14) is geen verschil merkbaar in de bodemopbouw. En ook bij de waarnemingen die tijdens het landschappelijk bodemonderzoek werden gedaan in een kleine onverharde strook ten noorden van het gebouw (zie alinea 2.1.4 van het VvR) werd duidelijk dat ook daar een puinrijke bouwvoor aanwezig is. Er kan bijgevolg worden aangenomen dat door de aanwezige bebouwing en verharding de bodem op dit perceel een gelijkaardige opbouw heeft als het zuidelijke perceel en dat ook hier de bodem is verstoord tot diep in de natuurlijke lagen. Er werden in de sleuven die aansluiten op dit perceel ook geen archeologisch relevante sporen gedocumenteerd.
- Ook voor de oostelijke zone met de torenkraan en enkele kleinere zones op het zuidelijke perceel waar de sleuven onderbroken werden, kan een gelijkaardige conclusie worden getrokken. Deze zones waren allen verhard en dus kan een gelijkaardige bodemopbouw als in de omliggende sleuven worden aangenomen. Voor de zone van de torenkraan zijn bovendien ook de resultaten van twee boorpunten

voorhanden, namelijk boringen 6 en 7 (zie alinea 2.2.2 en Plan 11 van het VvR). Hoewel er ter hoogte van deze boringen geen asfalt aanwezig was, werd in beide boorpunten wel een dikke puinrijke bouwvoor van respectievelijk 100 cm en 120 cm waargenomen. In beide referentieprofielen was de bodemopbouw niet intact.

2.2 Waardering archeologische vindplaatsen

Na het uitgevoerde proefsleuvenonderzoek kan de algemene archeologische verwachting voor het gehele plangebied verder naar beneden worden bijgesteld en als zeer laag worden beschouwd. Dit doordat kon worden aangetoond dat de bebouwing en verhardingen uit de 20ste eeuw een zwaar versturende impact hebben gehad op de bodemopbouw. De bodem is tot diep in de moederbodem verstoord geraakt. Daarnaast werden er tijdens het proefsleuvenonderzoek geen archeologisch relevante sporen aangetroffen die wijzen op de aanwezigheid van een archeologische site uit de middeleeuwen of de postmiddeleeuwse periode. De enige sporen die werden aangetroffen zijn enkele perceelsgreppels die zeer vermoedelijk dateren uit de moderne periode, vanaf de 18de-19de eeuw.

2.3 Impactbepaling

De geplande werken voorzien de ontwikkeling van het projectgebied tot kantoor- en magazijnlocatie voor een openbaar nutsbedrijf. Het totaal aan nieuw bebouwde oppervlakte zal 5060,33 m² beslaan. De aangrenzende zone voor buitenstockage en circulatie ervan is goed voor een oppervlakte van 1905,50 m². Ten slotte worden delen van het terrein verhard om onder meer parkeergelegenheid te creëren, dat zal onderbroken worden door groenaanleg. Samen zullen ze een oppervlakte van 8014,61 m² innemen.

De geplande verstoringen worden in onderstaande tabel kort opgesomd:

Tabel 1: overzicht van de impact van de geplande verstoringen

Geplande Werken	Verstoringsdiepte tov maaiveld
Fundering magazijn en kantoor	-1,5 m
Betonplaat magazijn en kantoor	-0,20 m
Regenwaterputten	-3 m
Verharding	Maximaal -0,60 m
Wadi	Ongekend
Containers, haspels, voetpadkasten	Geen verstoring
Groenaanleg	Minimale verstoring

Gezien de aanwezigheid van de bestaande verstoringen zullen een deel van de geplande werken geen extra impact uitoefenen op het nog ongeroerde deel van de bodem. Het gaat hierbij om de groenaanleg en de verharding.

2.4 Bepalingen van de maatregelen

2.4.1 Kennispotentieel verder (voor)onderzoek

Er werden tijdens het proefsleuvenonderzoek slechts enkele archeologisch relevante sporen aangetroffen. Deze sporen worden gedateerd in de postmiddeleeuwse periode, vermoedelijk zelfs de Moderne Tijd. Bewoningssporen uit oudere perioden werden niet aangetroffen. De bodemprofielen tonen aan dat het plangebied gelegen is ter hoogte van een oude

getijdegeul/kreekrug waardoor de aanwezigheid van sites uit de steentijd, metaaltijden, Romeinse tijd en vroege middeleeuwen is uitgesloten. Op basis hiervan wordt de archeologische verwachting voor de aanwezigheid van archeologisch erfgoed binnen het gehele plangebied als zeer laag ingeschat.

Om het potentieel op kenniswinst in te schatten is het verder ook noodzakelijk te kijken naar de gekende verstoringen op het terrein alsook naar de impact van de geplande bodemingrepen.

Voor wat betreft de verstoring op het terrein kan gekeken worden naar de (referentie)profielen van het landschappelijke bodemonderzoek en van het proefsleuvenonderzoek. Alle bodemprofielen tonen aan dat de bodemopbouw binnen het plangebied niet intact is en dat de bebouwing en verhardingen uit de 20ste eeuw een zeer versturende impact hebben gehad op het bodemarchief. Ook op de locaties waar geen verharding aanwezig was, was de bodemopbouw niet intact. Het potentieel archeologische niveau werd overal binnen het plangebied aangetroffen onder een dikke, puinige bouwvoor en een antropogene overgangshorizont die rechtstreeks bovenop de moederbodem gelegen waren. Het potentieel archeologisch niveau bevindt zich op minimaal ca. 90 cm en maximaal op ca. 150 cm onder het maaiveld.

Enkel de funderingen van het magazijn en het kantoorgebouw (150 cm) en de regenwaterputten (300 cm) (zie Tabel 1) zullen een impact hebben die dieper gaat dan de huidige bouwvoor en zullen bijgevolg het potentieel archeologisch niveau verstoren. Overige ingrepen zoals de aanleg van verharding, parking en groenaanleg zullen maximaal 60 cm verstoren en dus niet dieper dan de bouwvoor reiken. Ter hoogte van de twee grote zones waar er omwille van obstakels geen sleuven konden worden aangelegd, worden enkel verharding, parking en groenzone aangelegd en zal de verstoring dus maximaal 60 cm bedragen. Het potentieel archeologisch niveau wordt hier bijgevolg niet geraakt (zie Figuur 1 en Figuur 2 van het VvR).

De zeer lage archeologische verwachting voor het plangebied in combinatie met de reeds diepe verstoring aanwezig op het terrein maken dat het potentieel op kennisvermeerdering voor het gehele plangebied bijgevolg onbestaande is.

2.4.2 Volledigheid van het (voor)onderzoek

Op basis van het uitgevoerd archeologisch vooronderzoek is er voldoende informatie over de afwezigheid van een archeologische site. Het kennispotentieel kon voldoende bepaald worden, er is namelijk geen potentieel op kenniswinst meer. Volgens de beslissingsboom voor verder archeologisch vooronderzoek² is verder onderzoek niet aangewezen.

² AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2020 fig.3